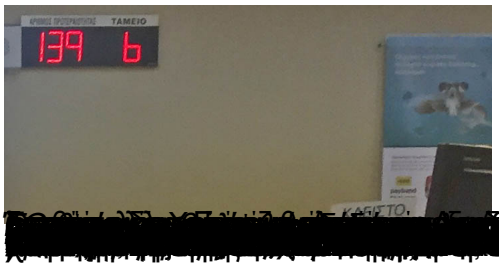
Προπαραμονή της πολυαγαπημένης του τέως εκλέκτορα της Εθνικής Ελλάδος. Της Παναγίας, ή Παναγιάς, με τον τόνο στη λήγουσα όπως την ήθελε ο Άγγελος. Φορτισμένη γιορτή, συνδεδεμένη με θρησκευτικά και εθνικά θέματα.

Φορτισμένη και η φετινή 13η, μέρα Τρίτη, με τον καπνό να πνίγει το Αθηναϊκό οικιστικό τέρας, από τη πυρκαγιά που καταβρόχθιζε την Εύβοια. Σφοδροί γρέγοι, με σφοδρότερες σπιλιάδες, παραδέρνουν τον ταλαίπωρο τόπο. Ταυτόχρονα, υψηλές θερμοκρασίες, σε μια πόλη άλλοτε κλουβί και άλλοτε σκηνικό θεάτρου.

Παράλληλα, αποκορύφωση της καλοκαιρινής ραστώνης και της περίφημης τουριστικής σεζόν. Οι δρόμοι της πρωτεύουσας αδειάζουν κι όμως υπάρχουν ακόμα πολλοί που παλεύουν με διάφορα θηρία. Πολυπληθέστατος Δήμος, με τα αντίστοιχα προβλήματα και τους πολίτες να συναθροίζονται στα γκισέ, άλλοι επιθετικοί, άλλοι στο παρακάλι. Άμυνα οι πίσω από τα γκισέ, κάποιοι βαρείς, ασήκωτοι, μα άλλοι να παίρνουν από λόγια. Δύσκολο το σενάριο, καθρέφτης άλλων δυσκολιών. Χρόνιων. Μένει το ερώτημα πόσο κράτος ήμαστε εμείς. Να το απλοποιήσουμε. Πόσο, όλο αυτό είναι δική μας αντανάκλαση; Δικό μας παιδί.

Τέλος πάντων ο δικός μας έχει φθάσει πολύ κοντά, στο να πάρει τις βεβαιώσεις που θέλει, το παλεύει δονκιχωτικά μήνους δύο, σε συνδυασμό με τους υπόλοιπους ανεμόμυλους του Δημοσίου, αλλά ο μέσα από το γκισέ, έχει ξεχάσει τη χρέωση του ’19, πράγμα που σημαίνει ότι τον στέλνει πάλι σε τραπεζικό κατάστημα προκειμένου να πιστώσει λογαριασμού του Δήμου, διότι πέραν του ποσού των εκατό έουρος δεν γίνονται δεκτά τα μετρητά εις το ταμείον.

ΤΑΜΕΙΟ
139 6